

ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ «НАЦІОНАЛЬНОГО РЕЄСТРУ ЛІКАРІВ УКРАЇНИ»

FORMATION AND USE OF "NATIONAL REGISTER OF DOCTORS OF UKRAINE"

Дана стаття ґрунтовно розкриває концептуальні питання формування та використання «Національного реєстру лікарів України», що є надзвичайно актуальним в умовах воєнного стану та в період після-воєнної відбудови, зокрема для лікарів за такими спеціальностями: 221 «Стоматологія», 222 «Медицина», 225 «Медична психологія», 228 «Педіатрія».

Формування механізму створення реєстру лікарів є невід'ємною складовою формування кадрового резерву медичних працівників різних рівнів та відіграє істотну роль в управлінні кадровим потенціалом системи охорони здоров'я. В ході дослідження було проаналізовано два етапи формування та використання інформаційної системи «Національний реєстр лікарів України», перший з яких передбачає розробку інформаційної системи, що враховує такі критерії: профіль лікаря, а саме дані про професійну активність, верифікацію, що полягає в процедурі перевірки інформації, алгоритм доступу до реєстру, алгоритм пошуку, групування та аналізу інформації; другий – використання інформаційної системи «Національного реєстру лікарів України».

Національний реєстр лікарів України буде сформований як реєстр профілів лікарів, який формується ними особисто та/ або закладами охорони здоров'я, в яких вони працюють та/ або закладами вищої освіти, які вони закінчили.

Профіль лікаря має розкривати інформацію про його професійну діяльність, з завантаженням відповідних підтверджуючих документів.

Запропонований підхід до формування та використання «Національного реєстру лікарів України» покликаний розв'язати ряд завдань: оперативність збору інформації, оцінка та аналіз кадрового потенціалу, швидку мобілізацію медичних працівників, формування кадрових резервів різних рівнів, швидку організацію консилиумів, консультацій та круглих столів за окремими вузькоспеціалізованими медичними проблемами, що підтверджує його ефективність та актуальність.

Ключові слова: «Національний реєстр лікарів України», механізм створення реєстру лікарів, оперативний збір інформації, функції

адміністрування «Національного реєстру лікарів України», верифікація інформації.

This article thoroughly reveals the conceptual issues of the formation and use of the "National Register of Doctors of Ukraine", which is extremely relevant in the conditions of martial law and in the period of post-war reconstruction, in particular for doctors in the following specialties: 221 "Dentistry", 222 "Medicine", 225 "Medical Psychology", 228 "Pediatrics".

The formation of the mechanism for creating a register of doctors is an integral part of the formation of a personnel reserve of medical workers at various levels and plays a significant role in managing the human resources potential of the healthcare system. The study analyzed two stages of the formation and use of the information system "National Register of Doctors of Ukraine", the first of which involves the development of an information system that takes into account the following criteria: the doctor's profile, namely data on professional activity, verification, which consists in the procedure for checking information, the algorithm for accessing the register, the algorithm for searching, grouping and analyzing information; the second - the use of the information system "National Register of Doctors of Ukraine".

The National Register of Doctors of Ukraine will be formed as a register of doctor profiles, which is formed by them personally and/or by the healthcare institutions in which they work and/or by the higher education institutions from which they graduated.

The doctor's profile should disclose information about his professional activity, with the upload of relevant supporting documents.

The proposed approach to the formation and use of the "National Register of Doctors of Ukraine" is designed to solve a number of tasks: the efficiency of information collection, assessment and analysis of human resources potential, rapid mobilization of medical workers, the formation of personnel reserves at different levels, the rapid organization of consiliums, consultations and round tables on individual highly specialized medical problems, which confirms its effectiveness and relevance.

Key words: "National Register of Doctors of Ukraine", the mechanism for creating a register of doctors, operational information collection, administrative functions of the "National Register of Doctors of Ukraine", information verification.

УДК 351

DOI <https://doi.org/10.32782/rma2663-5240-2024.39.53>

Юнгер В.І.

к. мед. наук,

заступник головного лікаря з

поліклінічної роботи,

Клінічна лікарня «Феофанія»

ORCID ID: 0000-0003-0403-1624

Актуальність дослідження. Війна та, передусім, її наслідки обумовили необхідність оперативної інформації про медичних працівників та їх фаховість як для воєнних цілей, так і з метою забезпечення медичної допомоги для цивільних осіб на різних територіях, зокрема територіях з високим ризиком бойових дій. Реєстр лікарів – це також вагомий інструмент реакції держави на міграцію: як внутрішню,

так і зовнішню. З огляду на це, інформаційна система «Національний реєстр лікарів України» є важливою складовою управління кадровим потенціалом СОЗ, а також життєво необхідна для формування кадрового резерву різних рівнів.

Метою дослідження є ідентифікація порядку формування та використання «Національного реєстру лікарів»

Викладення основного матеріалу.

Вбачаємо, що «Національний реєстр лікарів України» буде сформований з реєстру профілів лікарів, які створюються ними особисто та/ або ЗОЗ, в яких вони працюють, та/ або ЗВО, випускниками яких вони є. Профіль лікаря має розкривати дані про його професійну діяльність, із завантаженням відповідних підтверджуючих документів, що мають бути верифіковані відповідними суб'єктами. Порядок формування та використання інформаційної системи «Національний реєстр лікарів України».

Єдина інформаційна система «Національний реєстр лікарів України».

Питання формування реєстру медичних працівників, зокрема лікарів за спеціальностями 221 «Стоматологія», 222 «Медицина», 225 «Медична психологія», 228 «Педіатрія» набуло особливої актуальності після 24 лютого 2022 р. Війна та, особливо, її наслідки зумовили необхідність отримання оперативного доступу до інформації про медичних працівників та їх фаховість як для воєнних цілей, так і для цілей забезпечення медичної допомоги цивільному населенню на різних територіях, зокрема територіях з високим ризиком бойових дій.

Реєстр лікарів – це також вагомий інструмент реакції держави на міграцію як внутрішню, так і зовнішню. «Відсутність реєстру лікарів та інших ефективних інструментів управління людським капіталом в охороні здоров'я не дозволило швидко та стратегічно реагувати на таку міграцію, що призвело до втрати медичних працівників, втрати доступу пацієнтів до деяких видів спеціалізованих послуг в окремих регіонах» [36].

Відповідно інформаційна система «Національний реєстр лікарів України» відіграє істотну роль в управлінні кадровим потенціалом системи охорони здоров'я в воєнний час та в період повоєнного відновлення, а також є невід'ємною складовою формування кадрового резерву медичних працівників різних рівнів.

Формування механізму створення реєстру лікарів, процесу розробки інформаційної технології та її подальшого використання є невід'ємною компонентною процесу, що вимагає залучення різних суб'єктів реалізації державної політики, інститутів громадянського суспільства та інших зацікавлених сторін. Наводячи загальну характеристику цього процесу, варто ідентифікувати основних суб'єктів:

– на етапі формування механізму: Міністерство охорони здоров'я України, Міністерство цифрової трансформації України,

Робоча група з розробки Стратегії повоєнного відновлення системи охорони здоров'я;

– на етапі розробки: замовник – Міністерство охорони здоров'я України; виконавець – суб'єкт господарювання, що реалізує послуги в сфері розробки інформаційних технологій (ІТ-компанія, заклад вищої освіти, науково-дослідна установа та інші);

– на етапі використання: а) суб'єкти, що реалізують державну політику в сфері охорони здоров'я (Міністерство охорони здоров'я України, Національна служба охорони здоров'я України), освіти і науки (Міністерство освіти і науки України, Національне агентство з забезпечення якості вищої освіти), державної служби (Кабінет Міністрів України, Національне агентство України з питань державної служби), цифровізації та інформатизації (Міністерство цифрової трансформації України); б) заклади охорони здоров'я державної, приватної та комунальної форм власності; в) заклади вищої освіти державної, комунальної та приватної форм власності, що реалізують освітні послуги в сфері підготовки та перепідготовки лікарів; г) інші суб'єкти, що реалізують освітні послуги (міжнародні та національні освітні центри, тренінгові центри при закладах охорони здоров'я); д) лікарі.

Вбачаємо, що Національний реєстр лікарів України буде сформований як реєстр профілів лікарів, який формується ними особисто та/ або закладами охорони здоров'я, в яких вони працюють та/ або закладами вищої освіти, які вони закінчили. Профіль лікаря має розкривати інформацію про його професійну діяльність, з завантаженням відповідних підтверджуючих документів, що мають бути верифіковані відповідними суб'єктами. Порядок формування та використання інформаційної системи «Національний реєстр лікарів України» полягає в наступному (рис. 1).

Зазначений підхід до формування та використання «Національного реєстру лікарів України» може бути розширений в цілому та за окремими складовими. В умовах воєнного стану цей реєстр виглядає ефективним інструментом управління кадровим потенціалом Медичних сил Збройних Сил України. Формування Реєстру є важливим і під час повоєнного відновлення та реалізації Стратегії повоєнного відновлення системи охорони здоров'я. Основними завданнями, які має вирішити запропонований інструмент, є:

– оперативний збір інформації про кадровий потенціал системи охорони здоров'я;

– оцінка та аналіз кадрового потенціалу системи охорони здоров'я;

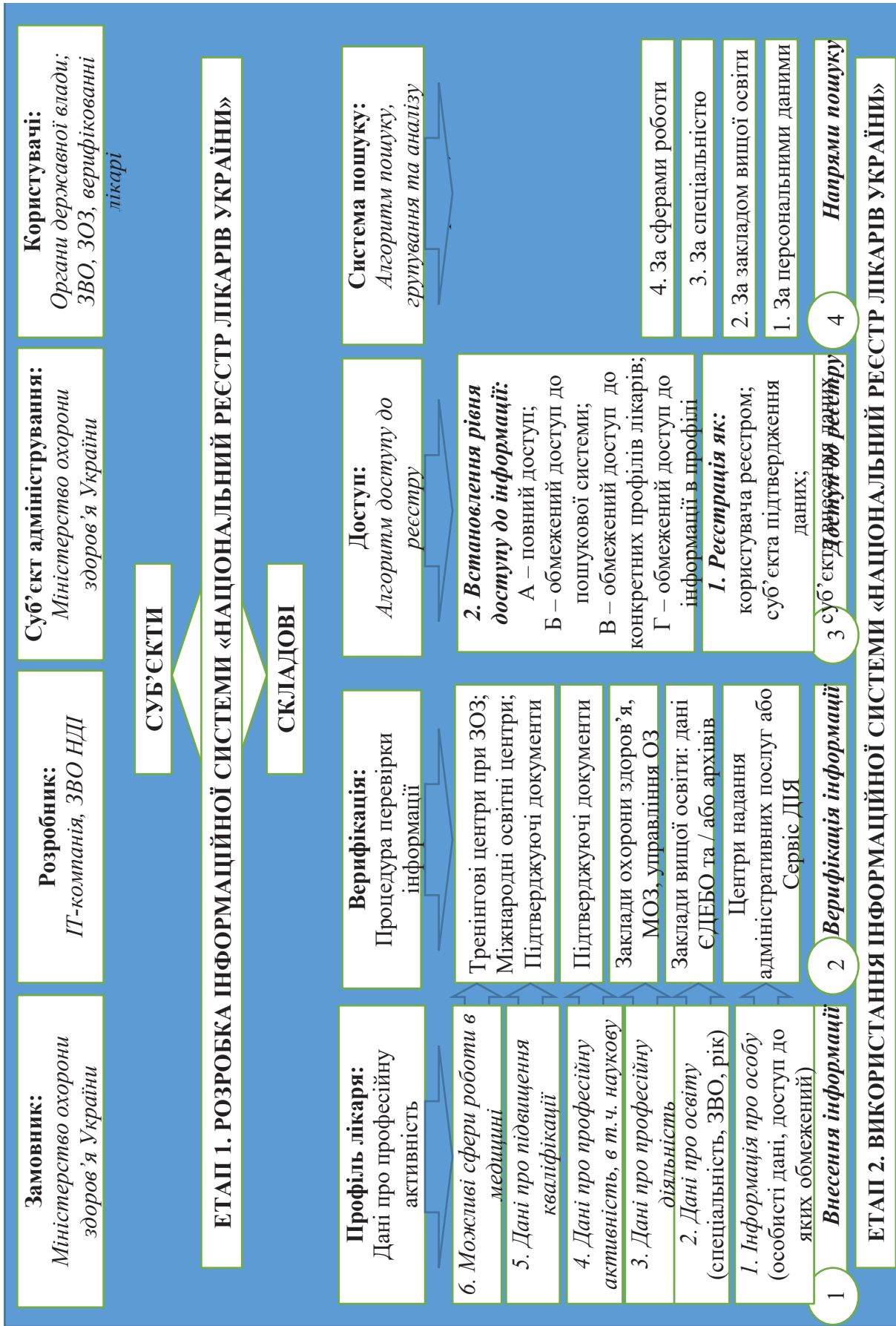

Рис. 1. Порядок формування та використання реєстру лікарів України»

– швидка мобілізація медичних працівників на випадок надзвичайних ситуацій та подолання їх наслідків;

– формування державного замовлення на підготовку лікарів за окремими спеціалізаціями (освітніми програмами);

– формування кадрових резервів різних рівнів;

– налагодження внутрішньої мобільності вузькоспеціалізованих лікарів;

– швидка організація консилиумів, консультацій та круглих столів за окремими вузькоспеціалізованими медичними проблемами.

Функції адміністрування «Національного реєстру лікарів України» доречно покласти на департамент цифрової трансформації Міністерства охорони здоров'я України.

Висновки. Запропонований підхід до формування та використання «Національного реєстру лікарів України» може бути розширений в цілому та за окремими складовими. В умовах воєнного стану цей реєстр може бути ефективним інструментом управління кадровим потенціалом Медичних сил Збройних Сил України. Формування Реєстру є важливим і під час післявоєнного періоду та реалізації Стратегії повоєнного відновлення СОЗ. Основними завданнями, які має вирішити такий інструмент, є: оперативний збір інформації про кадровий потенціал СОЗ; оцінка та аналіз кадрового потенціалу СОЗ; оперативна мобілізація медичних працівників на випадок надзвичайних ситуацій та для подолання їх наслідків; формування державного замовлення на підготовку лікарів за окремими спеціалізаціями (освітніми програмами); формування кадрових резервів різних рівнів; налагодження внутрішньої мобільності вузькоспеціалізованих лікарів; оперативна організація консилиумів, консультацій та круглих столів за окремими вузькос-

пеціалізованими медичними проблемами. Функції адміністрування «Національного реєстру лікарів України» пропонуємо покласти на Департамент цифрової трансформації МОЗ України.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Авраменко Т.П. Кадрова політика у реформуванні сфери охорони здоров'я: аналіт. доп. К.: НІСД, 2012. 35 с.

2. Васюк Н.О. Керівні кадри в системі охорони здоров'я: сутність понять. Завдання держави у забезпеченні ефективної кадрової політики галузі охорони здоров'я: матеріали наук.-практ. конф. Київ, 2015. С. 18-23.

3. Власенко Р. В. Щодо кадрового забезпечення галузі охорони здоров'я. Національний інститут стратегічних досліджень. С. 1–9. -URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2021-09/ohorona_zdorovya.pdf

4. Гуцалюк О.М. Аналіз стану кадрового забезпечення сфери охорони здоров'я України у період реформування. Вісник економічної науки України. 2019. №2. С. 110-114. URL: <http://www.venu-journal.org/download/2019/2/19-Hutsaliuk.pdf>

5. Ждан В.М., Скрипник І.М., Марченко А.В. Проблема кадрової політики медичної галузі в розрізі часу. Завдання держави у забезпеченні ефективної кадрової політики галузі охорони здоров'я: матеріали наук.-практ. конф. Київ, 2015. С. 37-39.

6. Калініченко О.О. Кадрове забезпечення системи охорони здоров'я на сучасному етапі. Вісник ЖДТУ. 2013. № 1 (63). С. 248-250. URL: https://library.ztu.edu.ua/e-copies/VISNUK/63_1/248.pdf

7. Короленко В.В., Юрочко Т.П. Кадрова політика у сфері охорони здоров'я України в контексті європейської інтеграції. Київ, 2018. 96 с.

8. Криничко Л.Р. Розробка кадрового механізму державного управління системою охорони здоров'я. Державне управління: удосконалення та розвиток. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/3_2020/42.pdf

9. Носуліч Т.М. Кадровий потенціал системи охорони здоров'я: проблеми та перспективи розвитку. Демографія та соціальна економіка. 2006. № 1. С. 173– 179